

Środa, 6 maja 2009 r.

Odnowiona agenda społeczna

P6_TA(2009)0370

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie odnowionej agendy społecznej (2008/2330(INI))

(2010/C 212 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie Odnowionej Agendy Społecznej: *Możliwości, dostęp i solidarność w Europie XXI wieku* (COM(2008)0412), (Komunikat w sprawie odnowionej Agendy Społecznej),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 listopada 2008 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2008 r. w sprawie wyzwań związanych z układami zbiorowymi w UE ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. zatytułowany „Odnowione zobowiązanie na rzecz europejskiego modelu społecznego: udoskonalenie otwartej metody koordynacji w zakresie ochrony socjalnej i integracji społecznej” (COM(2008)0418),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie niedyskryminacji ze względu na płeć i solidarności między pokoleniami ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. zatytułowany „Niedyskryminacja i równość szans: odnowione zobowiązanie” (COM(2008)0420),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. w sprawie europejskiego planu naprawy gospodarczej (COM(2008)0800),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 października 2008 r. zatytułowany „Większa równowaga między pracą a rodziną: ułatwianie godzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego” (COM(2008)0635),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 października 2006 r. zatytułowany „Długoterminowa stabilność finansów publicznych w UE” (COM(2006)0574) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie przyszłości systemów zabezpieczenia społecznego oraz emerytur i rent: ich finansowania i dążenia do zindywidualizowania uprawnień ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 października 2007 r. zatytułowany „Modernizacja ochrony socjalnej na rzecz większej sprawiedliwości społecznej i spójności gospodarczej: dalsze propagowanie aktywnej integracji osób najbardziej oddalonych od rynku pracy” (COM(2007)0620), oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2008 r. w sprawie propagowania integracji społecznej i walki z ubóstwem, w tym ubóstwem dzieci, w Unii Europejskiej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady nr 92/441/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnych kryteriów dotyczących wystarczających zasobów i pomocy społecznej w systemach zabezpieczenia społecznego ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0544.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0513.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0039.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0556.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0467.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 245 z 26.8.1992, s. 46.

Środa, 6 maja 2009 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 czerwca 2007 r. zatytułowany „Wspólne zasady wdrażania modelu „flexicurity”: więcej lepszych miejsc pracy dzięki elastyczności i bezpieczeństwu zatrudnienia” (COM(2007)0359) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie wspólnych zasad dotyczących elastyczności rynku pracy z bezpieczeństwem socjalnym ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę – program „Small Business Act” dla Europy” (COM(2008)0394),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 lutego 2007 r., zatytułowany „Ocena realiów społecznych – Sprawozdanie okresowe na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w 2007 r.” (COM(2007)0063) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie oceny realiów społecznych ⁽²⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 24 maja 2006 r. zatytułowany „Upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich – Wkład Unii w realizację programu godnej pracy na świecie” (COM(2006)0249), oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie kobiet i ubóstwa w Unii Europejskiej ⁽⁴⁾ oraz zawartą w niej definicję ubóstwa,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 17 czerwca 2008 r. dotyczące wniosku w sprawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010) ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności postanowienia dotyczące praw socjalnych, oraz art. 136 traktatu WE,
 - uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 22 listopada 2006 r. zatytułowaną „Modernizacja prawa pracy w celu sprostania wyzwaniom XXI wieku” (COM(2006)0708),
 - uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 18 lipca 2001 r. zatytułowaną „Promowanie europejskich ram odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw” (COM (2001)0366), komunikat Komisji z dnia 22 marca 2006 r. zatytułowany „Realizacja partnerstwa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: uczynienie Europy liderem w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw” (COM(2006)0136) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: nowe partnerstwo ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie rozwiązania kwestii bezdomności ulicznej ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając międzynarodowy pakt ONZ dotyczący praw gospodarczych, socjalnych i kulturalnych z 1966 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Kultury i Edukacji i Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0241/2009),
- A. mając na uwadze, że główną negatywną konsekwencją obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego dla UE będzie gwałtowny wzrost bezrobocia, które najdotkliwiej odczują najuboższe warstwy społeczne; mając na uwadze, że wyższy poziom bezrobocia jest związany ze wzrostem ubóstwa i braku równego dostępu do opieki zdrowotnej, wyłączenia społecznego, przestępczości, braku bezpieczeństwa i zaufania;

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 E z 20.11.2008, s. 174.

⁽²⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 463.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 321.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, s. 130.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0286.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 45.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0163.

Środa, 6 maja 2009 r.

- B. mając na uwadze, że niezależnie od panującego kryzysu UE już wcześniej borykała się z problemami wynikającymi z niskiego wzrostu gospodarczego, napiętej sytuacji demograficznej oraz trudności w związanych z życiem w warunkach coraz bardziej zglobalizowanej światowej gospodarki,
- C. mając na uwadze, że w 2007 r. 15,2 % obywateli Unii w wieku od 18 do 24 roku życia to osoby przedwcześnie przerywające kształcenie,
- D. mając na uwadze, że w przypadku wielu ludzi w UE zatrudnienie nadal nie gwarantuje wyjścia z ubóstwa, a 8 % osób pracujących było w 2006 r. zagrożonych ubóstwem,
- E. mając na uwadze, że w 2006 r., 16 % obywateli Europy było zagrożonych ubóstwem. mając na uwadze, że dzieci, liczne rodziny, samotni rodzice, osoby bezrobotne i niepełnosprawne, młodzi ludzie oraz osoby w podeszłym wieku, mniejszości etniczne i migranci są szczególnie narażeni,
- F. mając na uwadze, że kobiety w dalszym ciągu są bardziej narażone na ubóstwo niż mężczyźni ze względu na takie czynniki jak ich zależność finansowa, różnice w zarobkach mężczyzn i kobiet oraz częstsze wykonywanie przez kobiety niskopłatnej pracy; mając na uwadze, że sytuacja ta zwiększa ryzyko utrwalania się ubóstwa w kolejnych pokoleniach,
- G. mając na uwadze fakt, że wzrost cen w ostatnich latach wywarł znaczący wpływ na budżety domowe i nieproporcjonalnie dotknął najuboższe grupy społeczne,
- H. mając na uwadze, że różne badania (takie jak „Badanie Russell Sage Foundation w sprawie przyszłości rynku pracy”) pokazują, że jedna na cztery osoby pracujące w rejonach o najbardziej rozwiniętej gospodarce już wkrótce może otrzymywać niskie płace i być narażona na zwiększone ryzyko ubóstwa, mając na uwadze, że niskopłatne prace wydają się wykazywać duże podobieństwo, ponieważ często przybierają postać niestandardowego stosunku pracy, gdzie pracownicy o niskich kwalifikacjach, kobiety pracujące na niepełny etat, imigranci i młodzi ludzie są narażeni na większe ryzyko, mając na uwadze, że istnieje przekazywana z pokolenia na pokolenie tendencja do podejmowania niskopłatnej pracy oraz mając również na uwadze, że ogranicza to dostęp do dobrej edukacji, dobrej opieki zdrowotnej oraz pogarsza inne podstawowe warunki życiowe,
- I. mając na uwadze, że art. 2 traktatu WE stanowi, że równość między mężczyznami a kobietami jest jedną z podstawowych zasad Unii Europejskiej,
- J. mając na uwadze, że UE musi stawić czoła przemianom demograficznym, które charakteryzują się przede wszystkim wzrostem średniej długości życia oraz niższą płodnością, chociaż w niektórych krajach pojawiają się sygnały świadczące o odwróceniu się trendu niskiej płodności,
- K. mając na uwadze fakt, że przemiany demograficzne prawdopodobnie doprowadzą do podwojenia do 2050 r. współczynnika obciążenia ludności w wieku produkcyjnym ludnością w wieku nieprodukcyjnym, a konsekwencje obejmą przede wszystkim zdrowie fizyczne i psychiczne populacji,
- L. z zadowoleniem przyjmuje dokument Komisji zatytułowany „Raport demograficzny 2008: realizacja potrzeb społecznych w starzejącym się społeczeństwie” (SEC(2008)2911), w którym uznaje się zasadniczą rolę, jaką odgrywają w społeczeństwie opiekunowie nieformalni; wzywa Komisję do wzięcia pod uwagę silnych argumentów społecznych za uwzględnieniem opiekunów w formułowaniu przyszłej polityki,
- M. mając na uwadze, wpływ kryzysu finansowego na gospodarkę nie jest w pełni znany, jednak niemożliwe będzie osiągnięcie celu, którym jest stworzenie 5 milionów miejsc pracy w UE w latach 2008-2009; mając na uwadze, że recesja gospodarcza doprowadzi do zwiększenia bezrobocia i z pewnością zwiększe ubóstwa i będzie stanowić wyzwanie dla europejskiego modelu społecznego,
- N. mając na uwadze, że kryzys finansowy i gospodarczy powoduje wzrost bezrobocia i brak bezpieczeństwa, co powoduje poważne napięcia w zakresie spójności społecznej w obrębie UE, charakteryzujące się występowaniem podziałów i napięć społecznych w wielu państwach członkowskich,

Środa, 6 maja 2009 r.

- O. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do osiągnięcia celu związanego ze zrównoważonym środowiskowo i społecznie rozwojem, oraz biorąc pod uwagę, że możliwości tworzenia nowych miejsc pracy, które mogą wynikać z tego zobowiązania należy w pełni wykorzystać,
- P. mając na uwadze, iż dialog społeczny może być istotny w radzeniu sobie z kryzysem zaufania, który pogłębia się w związku z kryzysem gospodarczym, a wielu ludzi w naszym społeczeństwie obawia się o swoją przyszłość, mając na uwadze, że takie pierwszeństwo muszą również otrzymać osoby już wykluczone oraz takie, których obecna sytuacja pogarsza się w wyniku trwającego kryzysu,
- Q. mając na uwadze, że bardziej interwencjonistyczne instytucjonalne ustalenia UE, charakteryzujące się pewnym stopniem redystrybucji dochodów oraz wspólną definicją „europejskiego modelu społecznego” mają pozytywny wpływ na jakość życia zawodowego milionów mężczyzn i kobiet znajdujących się w bardziej niekorzystnej sytuacji na naszych rynkach pracy,
- R. mając na uwadze, że poszanowanie krajowych ram prawnych i konwencjonalnych, cechujące się wyważonym prawem pracy i układami zbiorowymi regulującymi te modele, jest warunkiem wstępnym zharmonizowanych zasad w różnorodnych systemach,
- S. mając na uwadze, że w przypadku niestandardowego stosunku pracy postanowienia i procedury zdefiniowane przez partnerów w układach zbiorowych nie mają już zastosowania,
- T. mając na uwadze, że odnowiona agenda społeczna powinna opierać się na zasadzie skutecznej i wydajnej polityki społecznej, przyczynić się do wzrostu gospodarczego oraz dobrobytu oraz że może to również pomóc przywrócić malejące poparcie obywateli dla UE,
- U. wyraża ubolewanie, że odnowiona agenda społeczna nie porusza kwestii pewności prawnej usług społecznych użyteczności publicznej,
- V. mając na uwadze, że wyrażono poważne zaniepokojenie z powodu roli i widoczności odnowionej agendy społecznej, w tym z powodu braku jasności jej celu lub metod jej realizacji, jak również zmniejszenia znaczenia nadanego otwartej metodzie koordynacji społecznej (OMC),
- W. mając na uwadze, iż europejskie modele społeczne to spójne wartości przy jednoczesnej różnorodności systemów i że należą one ogólnie rzecz biorąc do kompetencji państw członkowskich: mając na uwadze, że cele europejskiego modelu społecznego zapisane w Traktacie WE, w Karcie Praw Podstawowych oraz w traktacie z Lizbony muszą być traktowane jako nadrzędne cele UE, jeżeli UE chce wyjść naprzeciw oczekiwaniom i obawom swoich obywateli; mając na uwadze, że kolejne wiosenne posiedzenia na szczycie Rady Europejskiej potwierdzały cel wyeliminowania ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz potrzebę wzmocnienia w traktacie lizbońskim wymiaru społecznego; mając na uwadze, że porażka oraz sukces krajowej polityki dotyczącej zatrudnienia oraz systemu zabezpieczeń społecznych wpływają również na inne państwa członkowskie, dlatego dyskusja dotycząca reformy europejskiego modelu społecznego musi być głównym aspektem współdziałania państw członkowskich oraz UE,
- X. mając na uwadze, że niepowodzenie strategii lizbońskiej mającej na celu zredukowanie ubóstwa - obecnie 78 mln osób żyjące w ubóstwie - oraz nasilający się brak równości powinny nabrać priorytetowego znaczenia; mając na uwadze, że aby przekonać obywateli, że UE priorytetowo traktuje ich dobro, a dopiero na drugim miejscu interesy przedsiębiorstw i banków, musi ona dokonywać postępów w zakresie rozwoju i realizacji unijnych i krajowych celów redukcji ubóstwa i wyłączenia społecznego oraz w kluczowych obszarach, w odniesieniu do których istnieją obecnie wskaźniki,
- Y. mając na uwadze, że w kilku sprawach rozpatrywanych przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich sformułowanie „postanowienia, które mają kluczowe znaczenie dla...ochrony porządku politycznego, społecznego i gospodarczego” zostało użyte bez sprecyzowania, kto może w takich przypadkach decydować, które postanowienia są kluczowe dla ochrony postanowień z zakresu polityki publicznej w państwie członkowskim,

Środa, 6 maja 2009 r.

- Z. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że to nie do państw członkowskich należy jednostronne definiowanie pojęcia polityki publicznej czy jednostronne nałożenie obowiązujących przepisów ich prawa pracy na dostawców usług z siedzibą w innym państwie członkowskim; mając również na uwadze, że nie jest jasne do kogo należy to uprawnienie, jeżeli nie do państw członkowskich,
- AA. mając na uwadze, że nie ma jasnego rozróżnienia między zlecaniem tylko robocizny i podejrzanym handlem a świadczeniem usług w oparciu o prawomocne umowy z uczciwymi podmiotami prowadzącymi własną działalność; mając na uwadze, że należy wprowadzić rozróżnienie między nieuczciwymi praktykami a uczciwymi stosunkami cywilnymi i handlowymi,

Działania priorytetowe

Europejskie modele społeczne

1. wzywa Radę oraz Komisję, biorąc pod uwagę recesję gospodarczą do potwierdzenia wagi silnej społecznie Europy, poprzez wprowadzanie zrównoważonej, skutecznej oraz wydajnej polityki dotyczącej kwestii społecznych oraz zatrudnienia; wzywa Komisję do opracowania ambitnej agendy polityki społecznej na lata 2010-2015;
2. wzywa Komisję do przygotowania spójnego planu polityki na rzecz godziwego zatrudnienia zgodnie z Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
3. podkreśla znaczenie umieszczenia tworzenia i promowania miejsc pracy na czele agendy społecznej w tym trudnym okresie; uważa, że obecnie bardziej niż kiedykolwiek, ważniejsza jest większa elastyczność w miejscu pracy;
4. wzywa Komisję do łączenia odnowionej agendy społecznej z innymi inicjatywami, takimi jak: Europejski pakt na rzecz równości płci, Europejski pakt na rzecz młodzieży i Europejski sojusz na rzecz rodzin, aby grupy społeczne znajdujące się w niekorzystnej sytuacji miały lepszy dostęp do świadczeń socjalnych;
5. wyraża zaniepokojenie, że środki zaproponowane w komunikacie Komisji w sprawie odnowionej agendy społecznej są niewystarczająco spójne, aby móc oddziaływać na obecny poziom ubóstwa i wykluczenia w UE oraz stawić czoła obecnym wyzwaniom związanym ze spójnością społeczną;
6. w szczególności wyraża ubolewanie, że w komunikacie Komisji w sprawie odnowionej agendy społecznej brakuje wniosków dotyczących następujących kwestii, kluczowych dla osiągnięcia równowagi między wolnością gospodarczą a prawami socjalnymi: oraz
 - dyrektywy w sprawie podstawowych praw pracy stosujących się do wszystkich pracowników, niezależnie od ich statusu zawodowego, w celu ochrony wciąż rosnącej liczby pracowników o nietypowym statusie;
 - przeglądu dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ przewidującego neutralny pod względem płci schemat oceny pracy, mający na celu zmniejszenie różnic płacowych wynikających z różnicy płci, zarówno w obrębie poszczególnych sektorów gospodarczych, jak i pomiędzy nimi;
 - dyrektywy w sprawie transgranicznych rokowań zbiorowych dostosowanej do realiów transgranicznej działalności przedsiębiorstw;
7. podkreśla potrzebę dalszego rozwoju minimalnych norm dotyczących praw pracowniczych; zdaje sobie sprawę, że ani wolność gospodarcza ani postanowienia dotyczące konkurencji nie powinny mieć pierwszeństwa nad podstawowymi prawami socjalnymi;
8. zwraca uwagę, że polityka społeczna powinna dotyczyć kluczowych działań, takich jak lepsza równowaga pomiędzy silniejszymi uprawnieniami i swobodami społecznymi, zwalczanie dyskryminacji oraz promocja równości, modernizacja i reformowanie europejskich modeli społecznych przy jednoczesnym wzmacnianiu ich wartości;

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

Środa, 6 maja 2009 r.

9. zauważa, że określenie przepisów państw członkowskich kluczowych dla ochrony porządku politycznego, społecznego i gospodarczego jest kwestią polityczną i powinno się odbyć w drodze demokratycznego prawomocnego procesu; wzywa zatem Komisję do zainicjowania otwartej debaty w celu wyjaśnienia kwestii, jakie postanowienia wchodzą w zakres legislacji z zakresu polityki publicznej oraz zaproponowania w razie konieczności odpowiednich przepisów;

10. uważa, że to nie jest odpowiedni czas na zmniejszanie wydatków socjalnych lecz raczej na wzmocnienie reform strukturalnych; dodaje, że UE powinna wspierać infrastrukturę modeli społecznych państw członkowskich, w szczególności usług społecznych użyteczności publicznej, poprzez potwierdzanie wagi uniwersalnego dostępu do nich, ich jakości oraz zrównoważenia;

11. ubolewa, że chociaż kryzys finansowy wskazuje na znaczenie działania państwa w odniesieniu do utrzymania działalności gospodarczej i wzmocnienia spójności społecznej, Komisja nie zapewniła przyszłości i kluczowej roli usług publicznych w Unii Europejskiej poprzez zaproponowanie dyrektywy ramowej dotyczącej usług użyteczności publicznej;

12. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji legislacyjnej mającej na celu zagwarantowanie pewności prawnej usług społecznych użyteczności publicznej;

13. podkreśla potrzebę znalezienia sposobów modernizacji i zreformowania systemów zabezpieczenia społecznego na poziomie krajowym w celu wyeliminowania ubóstwa z długoterminową perspektywą, szczególnie w zakresie właściwego minimalnego wynagrodzenia, emerytur, rent oraz usług związanych z ochroną zdrowia; podkreśla również potencjał w zakresie poprawienia równowagi finansowej minimalnej płacy oraz systemu świadczeń emerytalnych oraz jakości i wydajności świadczeń zdrowotnych, poprzez poprawę ich organizacji oraz dostępu do nich i wzmocnione partnerstwo między sektorem publicznym a prywatnym, przy poszanowaniu zasad subsydiarności oraz wspieraniu zwiększonych wysiłków na rzecz stworzenia systemów opodatkowania według stawki progresywnej mogących zredukować brak równości;

14. zauważa, że niektóre państwa członkowskie wprowadziły pojęcie minimalnego wynagrodzenia; proponuje, by inne państwa członkowskie skorzystały z ich doświadczenia; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia warunków koniecznych do powszechnego udziału w życiu społecznym i gospodarczym, a w szczególności do ustanowienia przepisów dotyczących takich kwestii jak minimalne wynagrodzenie oraz do ustanowienia innych prawnych i ogólnie wiążących uregulowań lub w drodze umów zbiorowych zgodnie z tradycjami krajowymi, co umożliwiłyby pełnoetatowym pracownikom utrzymanie się na godziwym poziomie ze swoich zarobków;

15. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dopilnowanie by wszyscy mieszkańcy mieli dostęp do podstawowych usług bankowych;

16. uważa, że sport i działalność kulturalna stanowią zasadnicze czynniki integracji społecznej oraz przyczyniają się do pobudzania rozwoju osobistego, promowania dobra społecznego i pielęgnowania talentów;

17. zwraca się do Komisji, że problematyka środowiskowa i zdrowotna zostanie w krótkim czasie włączona do ogółu obszarów polityki UE, aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia i środowiska zgodnie z postanowieniami Traktatu WE;

18. podziela zdecydowanie Komisji w dążeniu do rozszerzenia agendy społecznej na nowe dziedziny; ubolewa nad faktem, że kwestia ochrony środowiska zbyt często rozważana jest jedynie pod kątem zmian klimatu; z zadowoleniem przyjmuje ponowione oświadczenia Komisji, w których opowiada się ona za zrównoważoną gospodarką charakteryzującą się niską emisją CO₂, lecz ubolewa nad tym, że wniosek Komisji nie zawiera żadnych konkretnych środków mających na celu uwzględnienie skutków społecznych i zdrowotnych kryzysu ekologicznego i klimatycznego;

19. podkreśla, że skrajne ubóstwo oraz związane z nim wykluczenie społeczne należy postrzegać nie tylko przez pryzmat samych liczb, według kryteriów ekonomicznych, lecz należy również uwzględnić aspekty związane z prawami człowieka i prawami obywatelskimi; uznaje, że sama zasada swobodnego przepływu kapitału i towarów nie pozwala na zlikwidowanie ubóstwa a w szczególności długotrwałego ubóstwa oraz że skutkiem skrajnego ubóstwa jest pozbawienie szans i uniemożliwienie osobom żyjącym w ubóstwie prawdziwego udziału w życiu społecznym, gdyż prowadzi ono do zobojętnienia na własne środowisko;

Środa, 6 maja 2009 r.

Polityka społeczna i polityka zatrudnienia

20. z zadowoleniem przyjmuje wnioski zawarte w przygotowanym przez Komisję pakiecie poświęconym równowadze między pracą a życiem prywatnym, którego realizacja rozpoczęła się pod koniec 2008 r.; zachęca Komisję do wydania zaleceń skierowanych do państw członkowskich, które zdecydowanie pozostają w tyle jeśli chodzi o wypełnienie do 2010 r. celów Rady Europejskiej z Barcelony z 2002 r. dotyczących świadczenia usług opieki nad dziećmi; wzywa Komisję do dalszego zachęcania pracodawców do otwartości w zakresie elastycznej organizacji pracy przy optymalizacji wiedzy w zakresie technologii informatycznych oraz nowych form organizacji pracy i promowania w ten sposób elastyczności harmonogramu pracy oraz jego zgodności z godzinami pracy, urzędowania i otwarcia szkół;
21. zachęca Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie skuteczniejszego godzenia życia prywatnego, rodzinnego i zawodowego, optymalizacji wiedzy w zakresie technologii informatycznych oraz nowych form organizacji pracy, przy uwzględnieniu potrzeb i dobra dzieci oraz promowaniu skuteczniejszej ochrony zatrudnienia, potwierdzającej prawo rodziców i opiekunów do elastycznej organizacji pracy odpowiadającej ich potrzebom, oraz ze zwróceniem szczególnej uwagi na dostęp do tego prawa osób o niskich dochodach i w niepewnej sytuacji zatrudnienia lub o niskiej jakości zatrudnienia;
22. ubolewa nad słabością unijnych polityk oraz polityk państw członkowskich w obliczu pogłębiającego się ubóstwa, zwłaszcza ubóstwa dzieci;
23. zachęca państwa członkowskie, aby zapewniły system gwarantowanego minimalnego dochodu na rzecz integracji społecznej, zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności;
24. proponuje, aby nowe wyzwania demograficzne rozwiązywać poprzez zajęcie się sytuacją kobiet żyjących w ubóstwie, które nie mają równego i odpowiedniego dostępu do wyżywienia, mieszkania i zarobków, i które zmagają się z trudnościami w pogodzeniu pracy z życiem rodzinnym i prywatnym;
25. wzywa do skuteczniejszego zapobiegania oraz zwalczania przedwczesnego kończenia kształcenia pod hasłem „szkoła popłaca”; wzywa do skutecznej organizacji systemów edukacji i tworzenia programów nauczania dostosowanych do przyszłych rynków pracy uwzględniających potrzeby społeczne i rozwój technologii; wzywa do dalszego promowania i wspierania koncepcji szkół drugiej szansy oraz nieoficjalnych i nieformalnych metod nauczania, w przypadku których udowodniono, że prowadzą do większego uczestnictwa młodzieży i dorosłych niż tradycyjne systemy edukacji przyczyniając się do zmniejszenia liczby uczniów przedwcześnie opuszczających szkołę w Unii Europejskiej; w tym celu wzywa do długo oczekiwanej eliminacji wszelkiego braku równości szans w systemach edukacyjnych UE, w szczególności eliminacji edukacji na niskim poziomie i segregacji w systemach edukacji, co miało nieodwracalne negatywne konsekwencje dla grup marginalizowanych, w szczególności Romów;
26. podkreśla potrzebę skuteczniejszych działań na rzecz kształcenia przez całe życie i szkoleń, których celem jest lepsze przygotowanie obywateli, szczególnie mniej wykwalifikowanych, do (ponownego) wejścia na rynek pracy, płynnie i bez dyskryminacji oraz przyczynienia się do innowacji społecznych; proponuje zaakcentowanie przedsiębiorczości, w szczególności wśród kobiet i młodych ludzi, kompetencji związanych z technologiami informatycznymi i komunikacyjnymi, wiedzy z zakresu finansów oraz umiejętności posługiwania się językami obcymi;
27. zwraca uwagę na potrzebę poprawy edukacji w UE poprzez dodanie dynamiki procesowi czynienia systemów edukacyjnych państw członkowskich kompatybilnymi i porównywalnymi w celu ułatwienia wzajemnego uznawania kwalifikacji i standardów zawodowych;
28. uważa, że polityka aktywnej integracji społecznej musi mieć decydujący wpływ na zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego, zarówno w przypadku osób wykonujących pracę za wynagrodzeniem („pracujący ubodzy”), jak i osób nieposiadających płatnego zatrudnienia;
29. podkreśla potrzebę promowania współpracy uczelni wyższych i przedsiębiorstw na zasadach partnerskich i przy obopólnym wsparciu, co jest niezmiernie ważne z punktu widzenia zarówno własnych korzyści tych organizacji, jak również ich personelu oraz studentów; uważa, że należy zbudować pomost między programami akademickimi a przedsiębiorstwami, które powinny mieć możliwość, między innymi, uzupełniania programów studenckich, oferowania stażów, organizowania dni otwartych dla studentów itp.;

Środa, 6 maja 2009 r.

30. zwraca uwagę na potrzebę bardziej zrównoważonego podejścia do relacji pomiędzy elastycznością, bezpieczeństwem oraz gwarancją godnych wynagrodzeń, w celu zintegrowania ludzi młodych i starszych, kobiet, ludzi długo pozostających bez pracy oraz grupy w mniej korzystnej sytuacji na rynku pracy; proponuje, aby przy wdrażaniu krajowych strategii w zakresie modelu flexicurity państwa członkowskie uwzględniły rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie wspólnych zasad wdrażania modelu „flexicurity”;

31. uważa, że szczególnie w czasie kryzysu finansowego i gospodarczego, którego skutkiem są często zwolnienia i restrukturyzacje, ogromne znaczenie ma uczestnictwo pracowników w procesie podejmowania w przedsiębiorstwach decyzji mających wpływ na ich pracę i środki utrzymania, z zadowoleniem przyjmuje niedawny przegląd⁽¹⁾ dyrektywy Rady 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym⁽²⁾; ponawia swój apel o dalszą poprawę funkcjonowania europejskich rad zakładowych zgodnie ze swoją rezolucją z dnia 4 września 2001 r. w sprawie stosowania dyrektywy 94/45/WE⁽³⁾;

32. podkreśla, iż polityka społeczna oraz polityka zatrudnienia powinny sprzyjać tworzeniu miejsc pracy i szybko reagować na obecny kryzys gospodarczy oraz przyczynić się do powstania możliwości zatrudnienia i kształcenia oraz do ograniczenia utraty dochodów; uważa, że strategię polityczne powinny w aktywny sposób motywować obywateli do poszukiwania możliwości zatrudnienia oraz do rejestrowania własnej działalności gospodarczej; uważa, że w tym celu państwa członkowskie powinny zastanowić się nad korzystnymi sposobami finansowania, takimi jak gwarancje kredytowe, niższe stopy procentowe lub zryczałtowane sumy świadczeń dla bezrobotnych, przy jednoczesnym łagodzeniu skutków utraty dochodów, oraz stworzyć możliwości kształcenia, co pomoże osobom bezrobotnym w znalezieniu nowej pracy; przypomina o holistycznym podejściu Komisji do aktywnej integracji, które obejmuje odpowiednie wsparcie dochodów, dostęp do zintegrowanych rynków pracy i wysokiej jakości usług społecznych;

33. zwraca się do Komisji o podjęcie inicjatyw prowadzących do wyraźnego rozróżnienia między pracodawcami, osobami rzeczywiście samozatrudnionymi i drobnymi przedsiębiorcami z jednej strony a pracownikami z drugiej strony;

34. zwraca uwagę na palącą potrzebę wspierania matek poprzez przyznawanie zasiłków rodzinnych dla matek niemowląt oraz utworzenie odpowiednich ram dla ich powrotu na rynek pracy, z poświęceniem szczególnej uwagi samotnym matkom ze względu na delikatną sytuację tej grupy;

35. zwraca uwagę, że gospodarka społeczna, jako inna forma przedsiębiorczości, odgrywa kluczową rolę w przyczynianiu się do trwałej gospodarki europejskiej, łącząc dochodowość z solidarnością; dodaje, że podmioty gospodarki społecznej wymagają bezpiecznych ram prawnych; zwraca uwagę na niezwykle istotne społecznie znaczenie pracy ochotniczej, w szczególności w zakresie walki z ubóstwem i wyłączeniem społecznym oraz wspierania grup społecznych znajdujących się w niekorzystnym położeniu;

36. podkreśla, że nie wszyscy ludzie mogą pracować oraz że nie ma obecnie pracy dla wszystkich, a także potwierdza znaczenie wdrożenia zalecenia 92/441/EWG zatwierdzonego na posiedzeniu Rady w dniach 11 i 12 grudnia 2008 r. dotyczącego zapewnienia „wystarczających środków i pomocy społecznej, pozwalających na życie w sposób nienaruszający ludzkiej godności”, poprzez rozszerzenie programów płacy minimalnej na wszystkie państwa członkowskie oraz podwyższenie poziomów w celu zapewnienia dostępu i odpowiedniości;

37. wyraża przekonanie, że rozwój mikrokredytów może odegrać ważną rolę we wspieraniu ludzi (długo)bezrobotnych do przejścia na samozatrudnienie; zwraca uwagę, że w wielu takich sytuacjach mikrokredyty pomogły już w ponownym wejściu w życie zawodowe oraz że jest to zgodne ze strategią lizbońską; zwraca się do Komisji, aby udoskonaliła generowanie i osiągalność informacji o możliwościach i dostępności mikrokredytu oraz czynnie skupiła się na tych grupach społecznych, które mogłyby najbardziej skorzystać na mikrokredytach i mają w tym zakresie największe potrzeby;

38. wzywa do promowania silniejszych powiązań pomiędzy wprowadzaniem modelu „flexicurity” a poprawą w zakresie dialogu społecznego, z poszanowaniem zwyczajów i praktyk na poziomie krajowym;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2009/38/WE (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.1994, s. 64.

⁽³⁾ Dz.U. C 72 E z 21.3.2002, s. 68.

Środa, 6 maja 2009 r.

39. nalega na usunięcie przeszkód biurokratycznych dla małych i średnich przedsiębiorstw; wzywa do dalszego wdrażania zasad zaproponowanych w komunikacie Komisji w sprawie programu Small Business Act;
40. uznając w pełni kompetencje państw członkowskich w zakresie polityki w dziedzinie płac, sugeruje partnerom społecznym na szczeblu krajowym, aby prowadzili dyskusję na temat nowych metod polityki płacowej, które mogłyby odwrócić obecną zmniejszającą się proporcję zarobków do zysków oraz uwzględnić większy udział finansowy pracowników w dochodach przedsiębiorstw, poprzez wykorzystanie programów, które zmniejszają wpływ inflacji; uważa, że takie programy pozwolą na gromadzenie dodatkowych zarobków pracowników w specjalnych funduszach inwestycyjnych, stworzonych przez przedsiębiorstwa; wzywa do podjęcia debaty dotyczącej sposobów mobilizowania przedsiębiorstw do zaangażowania się w tę metodologię, co więcej wzywa do debaty na temat ram prawnych, regulujących dostęp pracowników do takich funduszy stopniowo na przestrzeni czasu; zwraca uwagę partnerów społecznych na znaczenie odnowionego zobowiązania do zapewnienia płacy umożliwiającej godne życie, gwarantującego minimalną płacę wynoszącą znacznie więcej niż wystarczający poziom dochodów, dla umożliwienia ludziom wyjścia z biedy i pozytywnego korzystania z pracy;
41. nalega, aby propagowanie niedyskryminacji i równych szans opierało się zarówno na solidnej podstawie legislacyjnej, jak i na szeregu narzędzi politycznych, oraz aby niedyskryminacja i równych szans zostały wprowadzone w główny nurt wszystkich aspektów odnowionej agendy społecznej;
42. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie badań dotyczących średnioterminowego i długoterminowego wpływu mobilności wiedzy, aby wykorzystać ich wyniki jako solidną podstawę środków służących ograniczeniu szkodliwych skutków;

Imigracja

43. zwraca uwagę na negatywny wpływ (możliwy drenaż mózgow), jaki może mieć imigracja na procesy rozwojowe w krajach pochodzenia, między innymi na więzy rodzinne, zdrowie, edukację i badania; z drugiej strony przypomina o skutkach kryzysu gospodarczego w postaci nierównowagi na rynku pracy w krajach przyjmujących;
44. podkreśla znaczenie etycznej rekrutacji z krajów trzecich, szczególnie w odniesieniu do specjalistów w dziedzinie opieki zdrowotnej i wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do opracowania kodeksu postępowania w przypadku rekrutacji międzynarodowej;
45. podkreśla, że długoterminowy wpływ imigracji na przemiany demograficzne nie jest przesądzony, ponieważ zależy on zmienności trendów imigracyjnych, ponownego łączenia rodzin oraz wskaźnika płodności;
46. uważa, że imigranci, jeżeli są legalnie zatrudnieni, mogą przyczyniać się do zrównoważonego rozwoju systemów zabezpieczeń społecznych oraz być gwarantami swoich własnych emerytur i uprawnień socjalnych;
47. podkreśla, że właściwa polityka imigracyjna oparta na prawach człowieka powinna propagować spójną i skuteczną strategię integracji migrantów w oparciu o zasadę równych szans, której celem będzie zagwarantowanie ich praw podstawowych oraz lepszej równowagi między prawami i obowiązkami;
48. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby nałożyć sankcje na pracodawców zatrudniających obywateli krajów trzecich przebywających nielegalnie na terytorium UE; podkreśla znaczenie walki z wykorzystywaniem obywateli krajów trzecich przebywających nielegalnie na terytorium UE, przy jednoczesnym poszanowaniu praw osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; w tym kontekście wzywa Komisję do wspierania możliwości legalnego zatrudnienia obywateli krajów trzecich przebywających legalnie na terytorium UE;
49. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie stosowania praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej (COM(2008)0414); zwraca jednak uwagę na fakt, że dyrektywa ta nie może prowadzić do większej dyskryminacji obywateli Unii ze względu na ich sytuację ekonomiczną;
50. uważa, że poprawa wdrożenia i egzekwowania istniejących przepisów dotyczących pracy zawartych w prawie krajowym i wspólnotowym oraz w konwencjach Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) musi stanowić priorytet dla instytucji UE i państw członkowskich;

Środa, 6 maja 2009 r.

51. podkreśla potrzebę dalszego zaostrzenia przepisów antydyskryminacyjnych w całej UE; wzywa Komisję do wspierania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w celu dalszej udanej integracji migrantów; zwraca uwagę, że szczególnie w czasach kryzysu gospodarczego najbardziej podatni na zagrożenia członkowie społeczeństwa, wśród których często znajdują się migranci, są narażeni na nieproporcjonalne trudności;

UE na arenie międzynarodowej

52. wyraża przekonanie, że w swoich stosunkach zewnętrznych UE mogłaby odgrywać bardziej aktywną rolę w promowaniu najważniejszych standardów społecznych i w zakresie ochrony środowiska; jest przekonany, że należy zwiększyć wysiłki w zakresie mechanizmów zapobiegania, monitorowania oraz sankcjonowania naruszania prawa;

53. uważa, że UE mogłaby zrobić więcej, by wpłynąć na agendę międzynarodową oraz na agendę na rzecz godnej pracy oraz aktywnie promować przestrzeganie konwencji MOP, praw człowieka oraz podstawowych wolności, oraz iż mogłoby to przyczynić się do osiągnięcia pokoju na świecie jak również do ochrony wartości i interesów UE;

54. podkreśla fakt, że opracowanie wspólnotowych ram prawnych, czy to poprzez prawo pierwotne, czy też poprzez prawodawstwo wtórne, nie powinno w żaden sposób stać w sprzeczności ze zobowiązaniami międzynarodowymi w ramach konwencji MOP;

55. zwraca uwagę, że UE powinna dążyć do globalizacji, która pozwala na większą integrację społeczną, równowagę gospodarczą oraz ochronę środowiska; zwraca uwagę, że sposób prowadzenia działalności gospodarczej przez korporacje pociąga za sobą nie tylko ogromne skutki ekonomiczne, ale również społeczne w UE oraz krajach trzecich, w szczególności w krajach rozwijających się; dlatego wzywa Komisję do aktywnego promowania koncepcji odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw poprzez stosowanie tzw. miękkiego prawa lub w odpowiednich przypadkach poprzez wnioski legislacyjne;

Fundusze strukturalne

56. proponuje wzmocnienie potencjału funduszy strukturalnych, poprzez uproszczenie, większą elastyczność i ulepszenie procedur oraz aspektów związanych z integracją społeczną, w celu udzielenia pomocy państwom członkowskim w zakresie optymalizacji wyników polityki społecznej oraz polityki zatrudnienia; wzywa państwa członkowskie i regiony do pełnego włączenia do tych działań partnerów zgodnie z art. 16 rozporządzenia ogólnego w sprawie funduszy strukturalnych⁽¹⁾; usilnie zaleca, aby udostępniono Europejski Fundusz Społeczny (EFS) partnerom w celu rozbudowy potencjału;

57. podkreśla, że odnowiona agenda społeczna musi zawierać wyraźne zobowiązanie, że fundusze strukturalne i fundusze spójności UE pomogą osiągnąć cele agendy społecznej; dlatego zwraca się do państw członkowskich o wykorzystanie EFS i wszystkich innych funduszy strukturalnych nie tylko w celu poprawy możliwości zatrudnienia, ale także w celu poprawy infrastruktury socjalnej;

58. uznając, że fundusze strukturalne pozostają w większości przypadków głównym instrumentem finansowania realizującym cele społeczne, zwraca się do Komisji i państw członkowskich o promowanie synergii z innymi programami oraz wspieranie spójności między wieloletnimi programami ramowymi, takimi jak Daphne, Progress, program w dziedzinie zdrowia publicznego oraz program „Europa dla obywateli”;

59. wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na regiony najbardziej dotknięte globalizacją, jak również na regiony w nowych państwach członkowskich, w których następują przemiany społeczne;

60. proponuje, aby program Progress przyczynił się do lepszej oceny modernizacji europejskich modeli społecznych poprzez ocenę projektów pilotażowych;

61. uważa, że w wyniku swobodnego przepływu osób w ramach rynku wewnętrznego w niektórych częściach UE, a w szczególności w dużych miastach, pojawiają się nowe problemy związane z zapewnieniem ochrony socjalnej w sytuacjach nadzwyczajnych ludziom, którzy nie mogą sami się utrzymać, wywierając dodatkową presję na (dobroczynne) usługi prywatne i publiczne polegające na świadczeniu pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, na przykład osobom bezdomnym lub grupom pozostającym na marginesie społeczeństwa;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25).

Środa, 6 maja 2009 r.

Działania pomocnicze*Dialog społeczny i obywatelski*

62. podkreśla, że elastyczność oraz akceptacja przemian wśród obywateli może wzrosnąć, dzięki zwiększeniu zaufania, które można poprawić poprzez bardziej przejrzysty i skuteczny dialog społeczny oraz zapewnienie bardziej skutecznej demokracji uczestniczącej w kształtowaniu i realizacji polityki;
63. uważa, że szczególnie ważne jest, aby dialog społeczny wspierał strategię polityczne dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy oraz generalnie sprzyjał poprawie jakości życia w miejscu pracy; wzywa Komisję do zainicjowania debaty nad sposobami włączenia osób niezatrudnionych na stałe (pracowników tymczasowych, zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, zatrudnionych na czas określony) do dialogu społecznego;
64. wzięwszy pod uwagę fakt, że niewielka jest wiedza na temat wyników negocjacji europejskich partnerów społecznych oraz iż są one niedostatecznie upowszechniane, wzywa do pogłębiania świadomości w zakresie wyników dialogu społecznego, w celu zwiększenia jego wpływu oraz promowania jego rozwoju;
65. wyraża przekonanie, iż kultura współpracy, która zastępuje kulturę konfliktu na rynku pracy, powinna być nadal wspierana poprzez promowanie dialogu społecznego;
66. wyraża przekonanie, iż organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz osoby doświadczające ubóstwa i wykluczenia społecznego muszą być bardziej bezpośrednio i na równych zasadach zaangażowane w debaty na temat modelu ekonomiczno-społecznego;
67. zwraca uwagę, że partnerzy społeczni powinni dołożyć starań, aby pracować według planów wieloletnich, ze specjalnym harmonogramem i terminami, w celu wypracowania długoterminowej zrównoważonej strategii;
68. wzywa do szeroko zakrojonej debaty pomiędzy zainteresowanymi podmiotami europejskimi, krajowymi organami publicznymi, pracodawcami, pracownikami i społeczeństwem obywatelskim na temat agendy społecznej na okres po roku 2010;
69. zwraca uwagę, że państwa członkowskie powinny wspierać nowe mierzalne, wiążące i wyrażalne w liczbach cele i wskaźniki społeczne w strategii lizbońskiej na okres po 2010 r., w tym zobowiązania do działań na rzecz likwidacji ubóstwa i wykluczenia społecznego, jak również opracowanie nowego paktu postępu społecznego, w którym zostałyby określone cele i architekturę nowej, trwałej pod względem społecznym i sprawiedliwej globalnie UE, która powinna tworzyć i wzmacniać otwartą metodę koordynacji polityki społecznej jako główny filar;
70. zwraca uwagę na fakt, że przedsiębiorstwa odgrywają istotną rolę nie tylko w kategoriach gospodarczych, ale także społecznych w UE; dlatego należy promować korporacyjną odpowiedzialność społeczną oraz zwrócić uwagę na potrzebę dokonywania szybkich postępów w zakresie wysokiej jakości zatrudnienia, w tym godnej płacy, aby wzmocnić model społeczny i zapobiec dumpingowi socjalnemu;
71. popiera skuteczny dialog pomiędzy Parlamentem i społeczeństwem obywatelskim, dialog potrzebny w państwach członkowskich na poziomie scentralizowanym, regionalnym oraz lokalnym;
72. zauważa, że Europejski Rok Wolontariatu byłby dla UE idealną okazją do nawiązania kontaktu ze społeczeństwem obywatelskim; wzywa Komisję do przygotowania gruntu pod uznanie roku 2011 Europejskim Rokiem Wolontariatu poprzez jak najszybsze przedstawienie odpowiedniego wniosku legislacyjnego;
73. uważa, że społeczeństwo obywatelskie powinno być od początku procesu decyzyjnego zaangażowane oraz, że wszelkie informacje powinny być powszechnie dostępne, powinien istnieć system wzajemnej informacji zwrotnej, a wszyscy uczestnicy powinni zdawać sobie sprawę z zakresu przemian;
74. podkreśla znaczenie i wartość procesu konsultacji, który stanowi skuteczne narzędzie wzmacniające pozycję obywateli poprzez umożliwienie im bezpośredniego wpływu na proces polityczny na szczeblu UE; wzywa Komisję do podjęcia dalszych kroków w kierunku upowszechniania informacji o przyszłych konsultacjach UE za pośrednictwem mediów oraz innych odpowiednich forów na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;

Środa, 6 maja 2009 r.

75. uważa, że instytucje europejskie, partnerzy społeczni oraz społeczeństwo obywatelskie powinny koniecznie w trybie pilnym zawrzeć „pakt społeczny” dotyczący działań społecznych z realistycznymi i wiążącymi celami i wskaźnikami;

76. zwraca uwagę, że aktywność obywatelska zaczyna się w dzieciństwie i apeluje o propagowanie i wsparcie struktur i inicjatyw umożliwiających aktywność obywatelską dzieci i młodzieży na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym;

Prawo UE

77. podkreśla potrzebę dalszych prac i finalizacji rozporządzenia w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz dyrektywy w sprawie możliwości przeniesienia praw do emerytury oraz wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną;

78. wzywa do poprawy procesu legislacyjnego na poziomie UE poprzez jednoznaczne stwierdzenie, dlaczego konieczne są działania na tym poziomie, zapewniając wysokiej jakości treść oraz gruntowną i niezależną ocenę skutków społecznych, środowiskowych i gospodarczych; wzywa w szczególności do skutecznego wdrożenia porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2003 r. ⁽¹⁾;

79. podkreśla, że skuteczna współpraca pomiędzy państwami członkowskimi oraz skuteczny monitoring transpozycji prawa UE powinny stać się priorytetem;

80. uważa, że lepszy proces legislacyjny na poziomie UE powinno mieć na celu aktywne zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz dotyczyć problemów obywateli, zbliżając ich przez to do UE;

Otwarta metoda koordynacji

81. twierdzi, że powinno istnieć lepsze powiązanie na poziomie UE pomiędzy polityką gospodarczą a polityką społeczną, że należy potwierdzić pierwotne cele agendy lizbońskiej oraz zadbać o to, aby polityka gospodarcza i polityka zatrudnienia aktywnie przyczyniły się do likwidacji ubóstwa i wykluczenia społecznego;

82. podkreśla potrzebę przyjęcia wiążącej prawnie karty podstawowych praw socjalnych;

83. zauważa, że traktat lizboński tworzy odnośne aspekty polityki społecznej, które należy wziąć pod uwagę podczas definiowania i wdrażania polityki UE;

84. uważa, że strategia lizbońska na okres po 2010 r. powinna dotyczyć wzmocnionej otwartej metody koordynacji i zwraca się do Komisji o dalsze zachęcanie państw członkowskich do określania krajowych celów ilościowych w zakresie integracji społecznej i ograniczenia ubóstwa, wspartych w szczególności przez nowe wymierne wskaźniki ilościowe;

85. wzywa Radę oraz Komisję do umożliwienia rzeczywistego zaangażowania Parlamentu w strategię lizbońską na okres po 2010 r.;

*

* *

86. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.